

PANORAMA

Tamo gore čeka ga nešto bolje

Govorio je da ne postoji razlog da se otkáže predstava, kaže njegova kći Perica Martinović, koja je dan nakon očeve smrti glumila u 'Grižuli'

Kao što svijeca dogori, tako se u nedjelju 1. kolovoza u Dubrovniku ugasio život velikog hrvatskog glumca Miše Martinovića. Preminuo je dva mjeseca nakon 95. rođendana, okružen najmilijima, gotovo do zadnjeg trena bistra uma i spokojan u vjeri da ga tamo gore čeka nešto bolje. Kako je bio i mali brat franjevačkog reda, želio je da ga pokopaju odjevenog u franjevački habit, a njegova supruga Lidija (90), kći Perica (66) i sin Maro (60) tu su želju poštovali. Miše Martinović na posljednje je putovanje ispraćen 3. kolovoza na groblju u Martinovićima, mjestu u gornjoj Župi dubrovačkoj, za koje je uvijek govorio da je najljepše na svijetu.

IMAO JE TEŠKU MLADOST I VJEROJATNO JE ZATO POSTAO DIVAN ČOVJEK I VELIKI UMJETNIK - TO JE BIO DUBROVAČKI GLUMAC **MIŠE MARTINOVIĆ**, ŠIROJ PUBLICI POZNAT KAO BRICO IZ SERIJE 'NAŠE MALO MISTO', KOJI JE PREMINUO U 96. GODINI

tekst NEVIO PINTAR
 fotografije TONČI PLAZIBAT I NIKŠA DUPER/CROPIX

Premda je u mladosti maštao da postane pravnik, sudbina ga je grubo gumula među umjetnike. Nekim čudom preživio je križni put na Bleiburgu, potom je na vojnom sudu u Sarajevu bio osuđen kao 'klerofašist i ustaša' na 15 godina robije, a kao glumac debitirao je u zeničkom zatvoru glavnom ulogom u predstavi 'Rusko pitanje'. Najširoj se publici urezao u pamćenje ponajprije ulogom Brice u kulturno-televizijskoj seriji 'Naše malo misto', no on se najbolje osjećao na kazališnim daskama. Bio je neraskidivo vezan za svoj rodni Dubrovnik i Kazalište Marina Držića, gdje je radio s najvećim redateljima, odigrao više od 120 uloga i bio jedan od stupova Dramskog programa Dubrovačkih ljetnih igara.

- Glumac si uvijek, ali umjetnik si rijetko - znao je reći gospodar Miše, koji je većinom svojih nastupa publici pružao nezaboravan umjetnički doživljaj. Od komičnih do tragičnih uloga, uvijek je pronalazio ključ da svaku odigra drukčije od svojih prethodnika. Raskoš njegova talenta osigurala mu je istaknuto mjesto u panteonu hrvatskog glumišta, iskazao se i kao kazališni redatelj, a za svoje umjetničko stvaralaštvo dobio je 1990. Nagradu 'Vladimir Nazor' za životno djelo. I kad

je otišao u mirovinu, nudili su mu mnoge uloge, no rijetki su ga mogli natjerati da neku prihvati. Jednostavno je znao kad treba stati pa se i po tome izdvajao od mnogih svojih kolega. Iako mu to baš nije bilo po volji, u glumce su otišla i njegova djeca. Često im je ponavljao da u glumačkom poslu nije sve u talentu, nego i u krvavom radu. Dan nakon očeve smrti Perica Martinović je u dubrovačkom parku Gradac igrala u Držićevoj komediji 'Grižula', a Maro Martinović bio je na probi za novu predstavu 'Glava lava', koju režira Aida Bukvić, gdje on glumi Gundulića. Ta će predstava biti najvažnija premijera ovogodišnjih Dubrovačkih ljetnih igara.

- Maro i ja znamo što bi naš otac u toj situaciji želio. Rekao bi da ne postoji razlog da se otkáže predstava, to je vaš život i morate nastaviti dalje - kaže Perica Martinović. - Doživljam njegov odlazak kao nešto fiktivno jer zapravo on ostaje svaki dan s nama. Pamtit ćemo ga kao divnog oca i čovjeka koji je od nas napravio ljude. Imao je vrlo tešku sudbinu u mladosti, prošao Bleiburg, jedva to preživio i vjerojatno je baš zbog toga bio tako divan i dobar čovjek. ■

FOTOGRAFIJE: TONČI PLAZIBAT/CROPIX I NIKŠA DUPER/CROPIX